

Stemmer, dels i Pressen og dels Mand og Mand imellem om den store Forurettelse, som der ved denne Overenskomst sker over for København. Dels udtales det, at medens hele Foranstaltningen kun koster ca. 22 Mill. Kr., skal København alene udrede de 15 Mill. Kr. Det er selvfølgelig disse 15 Mill., der er steget adskillige skikkelige Mennesker til Hovedet. De glemme at spørge om, hvad de faa for disse 15 Mill. Kr. foruden denne Ordning af de københavnske Banegaardsforhold, som i langt, langt højere Grad er i Københavns Interesse end i det øvrige Lands. De glemme, at Betingelserne for Ydelsen af disse 15 Mill. ere: for det første, at Staten skal afgive ikke mindre end 111 Tdr. Land i og ved København — hvad dette vil sige, behøver jeg ikke nærmere at udvikle — og for det andet, at disse 15 Mill. Kr. først skulle betales i Løbet af 15 Aar med 1 Mill. om Aaret. Og naar begynder denne Betaling? Først efter at de Arealer, som Kommunen skal overtage af Staten, ere ryddeliggjorte. Hvor lang Tid vil dette tage? Jeg har hørt et æret Medlem i Dag udtale, at det var vist ikke for meget at beregne det til 10 Aar. Jeg har dog troet, at 6—7 Aar maaske vilde være tilstrækkeligt. Lægger jeg disse 6—7 Aar til de 15 Aar, komme vi op til et Par og tyve, og efter dette lange Tidsrum skulde det dog være rimeligt, at Kommunen, hvis København ikke aldeles stagnerer, vil kunne realisere disse Grunde og derigennem faa sine 15 Mill. Kr. ind, ja maaske med Tillæg af adskillige Millioner Kr. Det kunde jo let slaa fejl, hvis Priserne paa disse Arealer, der ere anslaaede til 15 Mill. Kr., vare urimeligt højt anslaaede. Dog kan jo ingen have nogen begrundet Mening derom, dels fordi Fremtiden er skjult for os og i den Grad skjult, at selv de to Kontrahenter neppe kunne med fuld Sikkerhed sige, hvad Arealerne ville koste i Løbet af nogle og 20 Aar. Enhver nogenlunde sikker Dom derover hindres endnu mere ved, at man ikke har nogen Oplysning om, til hvilke Priser disse forskellige Arealer ere ansatte. I Folketingsudvalgets Betænkning findes der ganske vist en hel Række Oplysninger. Man finder der angivet Tallet paa de forskellige Arealer, og jeg tror, at dette Tal gaar op til ca. 70. Man finder Oplysning om Størrelsen af disse Arealer og om deres Beliggenhed, men den Værdi, disse Arealer hver især ere anslaaede til pr. Kv.-Alen, savner man med en eneste Undtagelse enhver Oplysning om. Denne eneste Undtagelse gælder de Grunde,

hvorpaa den nuværende Personbanegaard ligger, og hvor Godsbanegaarden har ligget. Der er under Forhandlingerne fremkommet den Oplysning, at disse Grunde ere ansatte til en Værdi af 50 Kr. pr. Kv.-Alen. Hvis man nu regner ud fra, hvad de omliggende Grunde i den senere Tid have kunnet udbringes til, vil 50 Kr. jo være et ganske forsvindende Beløb, idet der lige saa nær ved den nuværende Banegaard, som disse Grunde i Fremtiden ville komme til at ligge i Forhold til den ny Banegaard, er for Grunde betalt 200—300 Kr., ja indtil 500 Kr. pr. Kv.-Alen. Men hertil kommer endnu, at medens man ellers maa betale en Grund fuldtud, enten man vil benytte den til Gaardsplads, Gade, Vejanlæg eller andet, fradrages der her, hvis jeg er rigtigt underrettet, omtrent $\frac{1}{3}$ til Gadeanlæg, som ikke skal betales, som gives frit. Hvis derfor alle de øvrige Arealers Værdi er blevet beregnet efter samme Maalestok, forekommer det mig, at der er al Udsigt til, at København efter nogle og 20 Aars Forløb — og det er først da, at Byen har udredet alle de 15 Mill. Kr. — vil kunne faa dem ikke blot fuldtud tilbage, men efter Sandsynlighed med et smukt Tillæg af nogle Millioner. Saaledes ville Forholdene vist nærmest blive. Det er derfor en meget løs Tale og en ligefrem forkastelig Tale, naar der tales om den Forurettelse, som denne Overenskomst vil gøre sig skyldig i over for København. Andre ærede Talere have allerede udtalt sig om dette for Staten tilsyneladende saa gunstige finansielle Resultat af Ordningen af de københavnske Banegaardsforhold. Den højtærede Minister gjorde ogsaa Rede derfor i Gaar, og efter hans Redegørelse vil Staten her slippe med en Udgift af 7—8 Mill. Det er jo tilsyneladende overordentlig billigt sluppet, efter hvad man tidligere har hørt, men der maa jo ogsaa, hvad der ligeledes er gjort opmærksom paa, tages Hensyn til det store Rentetab. Dette maa tillægges. Rentetabet er jo saa uendelig let i grove Træk at fremstille, thi hvis det var saaledes, at disse 15 Mill., Kommunen her skal udrede, ikke var nominelle, men at de derimod skulde lægges paa Bordet samtidig med Sagens Gennemførelse, var det givet, at i den Tid, som gaar mellem Anlægget og Overleveringen af Grundene, ville de 15 Aars Rentefrihed bevirke, at Staten ikke faar, hvad den ellers vilde have faaet, nemlig mindst 15 Mill. Kr. Hvad den kunde have tjent ved at faa Pengene fra Kommunen straks lagte paa